

om Søndagen, og at de ikke maa arbejde 5 Uger, efter at de have født. Der er i det hele taget her sat en Maksimalarbejdsdag for Kvinderne, og de ere i det hele taget sat i Klasse med Børn og umyndige Personer, saa at de ikke maa beskæftige sig med Arbejde af særlig farlig Art, Sprængstoffer osv. Jeg kan huske, at der i sin Tid fra socialdemokratisk Side blev indbragt et Lovforslag om en 8 Timers Normalarbejdsdag, og da hævdede det daværende ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) i de skarpeste og bestemteste Ord, at en Normalarbejdsdag uden Minimalløn var en Uting, en Uretfærdighed, noget, man ikke kunde gaa med til, og jeg fandt i Grunden, at det daværende ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) slog Socialisterne her i Salen med det, de kunde ikke komme uden om det, at det var en Uretfærdighed. Hvis vedkommende Arbejder arbejdede i den Tid og ikke kunde tjene tilstrækkeligt, saa havde Staten forbudt ham at arbejde mere, og saa maatte Staten sørge for hans Føde. Nu kommer det samme Medlem, som nu er bleven Minister, her med et Forslag, hvori han indfører en Normalarbejdsdag og indfører den for Kvinderne, altsaa kun for Halvdelen af Arbejderne. Disse Arbejdere blive jo dobbelt saa ugunstigt stillede, som de vilde blive, hvis det var for alle Arbejdere Normalarbejdsdagen var bleven indført. Hvis det var for alle Arbejdere, saa er det et Spørgsmaal, om det vilde have saa megen reel Betydning, om det ikke kun vilde være i Teorien. Hvis Normalarbejdsdagen gjaldt for alle Arbejdere, vilde deres Organisation selv regulere Lønnen. Men naar man siger: Kvinderne skulle have Normalarbejdsdag, de maa ikke arbejde om Natten, ikke arbejde ved det og det Erhverv, ikke arbejde om Søndagen og ikke 5 Uger, efter at de have født, saa er det givet, at en Masse af Arbejdsgivere ville sige: Til det og det Arbejde kunne vi ikke anvende Kvinder, det kunne vi ikke staa os ved, vi ville have mandlig Arbejdskraft. Naar Lovgivningen altsaa har bestemt det saaledes for Kvinderne, at den udelukker dem fra visse Erhverv, mener jeg ogsaa, den har en Forpligtelse til at sørge for, at hun faar tilstrækkeligt at leve af. Det blev ogsaa antydnet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), at det var selvfølgelig og rimeligt, at Staten sørgede for de Kvinder, der havde født, i den Tid, de skulle blive hjemme. Jeg vil gaa videre og sige: Hvorfor trække denne

Grænse? Det kunde være nok saa nyttigt, at de ikke arbejdede i den Tid, da de vare frugtsommelige, det var vist bedre. Naar Fødselen først er forbi, er der egentlig ikke særlig Grund dertil. Det var meget vigtigere i hygieinisk Henseende, at de ikke arbejdede, medens de vare frugtsommelige. Men man kan ogsaa gaa videre og sige, at i den Tid de have deres Menstruation, er det ikke heldigt, at de arbejde. Der er ogsaa mangfoldige Sygdomme, som det ikke er heldigt at arbejde efter. Hvis en Kvinde har haft Lungebetændelse, er det ikke heldigt for hende maaske at skulle gaa ind i en støvet Fabrik. Men det samme gælder Mænd. Man kunde sige: Hvorfor skal den Mand, der har haft en Sygdom, gaa til Arbejde, hvorfor skal Staten ikke sørge for, at den Mand bliver ernæret? Det er absolut det heldigste for ham.

Men naar man saaledes kommer ind paa at gribe ind i den personlige Frihed og sige, at det og det maa det Individ ikke bestille paa den og den Tid, tror jeg overhovedet ikke, der er nogen Grænse, som kan opstilles, hvor man skal stoppe. Jeg tror, man vil komme overordentlig vidt. Rent teoretisk set kan det maaske være rigtigt, men jeg tror, at det praktisk vil være ret uheldigt og vil drage store Konsekvenser efter sig. Som sagt, jeg vil gaa med til alle de Bestemmelser, der kunne bidrage til at gøre Forholdene saa sunde og gode i hygieinisk og sanitær Henseende som muligt. Det tror jeg man kan gøre over for Børn og umyndige Personer, og at man der kan gaa meget langt, men jeg tror ikke, at det over for voksne og myndige Personer kan lade sig gøre at vedtage det, som er foreslaaet i dette Lovforslag. Og der er en Grund, hvorfor jeg navnlig tror dette. Naar vi se hen til, hvem dette Forslag særlig vil komme til at ramme, saa er det kun Industriarbejderne og væsentlig Industriarbejderne i Byerne. Jeg vil nu sige, at for disse Arbejdere er der Grund til at gøre meget, men der kunde ogsaa være andre Ting, som vare nok saa nødvendige. Det er ikke altid netop Arbejdet paa Fabrikkerne, der er det skadeligste for dem, de Forhold, hvorunder de leve og bo i det hele taget, kunne i mange Henseender være daarligere, og man kan ikke sige, at alt Arbejde i Fabrikker er hygieinisk usundt, og i hvert Fald er det meget vanskeligt at sige, om det er mere usundt for en Kvinde end for en Mand. Kvinderne paatage sig